

Bajki dwie – Jesika

Każdy na zewnątrz powiedziała by
Jak bardzo i strasznie zazdrości mi
Życie na medal z tysiącem róż
Prawda jest inna, płatków nie ma już

I choć to bajki dwie To może kiedyś
Uśmiechnie do nas się ten los przebiegły
Bo kocham mocno ja i kochasz ty
Lecz w swoich bajkach tak wciąż uwięzieni

Serce w rozterce
I co i nic mijają lata i w oczach łzy
Odwagi nie mam by prosić Cię
Zostaw to wszystko i utul wreszcie mnie

I choć to Bajki dwie to może kiedyś
Uśmiechnie do nas się ten los przebiegły
Bo kocham mocno ja i kochasz ty
Lecz w swoich bajkach tak wciąż uwięzieni

I choć to Bajki dwie to może kiedyś
Uśmiechnie do nas się ten los przebiegły
Bo kocham mocno ja i kochasz ty
Lecz w swoich bajkach tak wciąż uwięzieni

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych